

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 724: Hành Lục Độ Mà Tự Cho Rằng Mình Làm Được, Đây Là Trụ Vào Hành

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 061)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【Hành Lục độ mà tự cho rằng mình làm được, đây là trụ vào hành.】

Người chân thật tu hành, không thể không hiểu rõ kinh điển; nghĩa kinh không sáng tỏ, thì bạn sẽ không rõ lý. Đạo lý không thông suốt, thì chân tướng sự thật sẽ không rõ ràng. Cổ nhân thường nói: Kinh không thể không đọc. Thời xưa, người đọc sách ở Trung Quốc rất đông, bởi vì xã hội Trung Quốc luôn tôn sùng tri thức. Lật giở lại trang sử của Trung Hoa chúng ta, lịch sử mấy ngàn năm nay, có thể nói chính là một bộ lịch sử xoay quanh giới trí thức. Cổ nhân Trung Quốc chúng ta thường nói đến giai cấp “sĩ đại phu”, giai cấp sĩ đại phu chính là giới trí thức mà chúng ta nói hiện nay.

Người Trung Quốc rất tôn trọng giới trí thức, cho nên người xưa có câu nói rằng: “*Vạn ban giai hạ phẩm, duy hữu độc thư cao*” (Mọi nghề đều là phẩm bậc thấp, chỉ có đọc sách là thanh cao). Ấn Độ có bốn loại giai cấp, điều này mọi người đều biết. Trung Quốc cũng có bốn loại giai cấp: Sĩ, Nông, Công, Thương. Trong bốn loại giai cấp của Trung Quốc, giai cấp nào được xếp ở vị trí thứ nhất? Là “Sĩ”. “Sĩ” là gì? Là người đọc sách, giới trí thức được xếp ở vị trí thứ nhất. Thứ hai là nông phu, nông phu cày cấy rất nhọc nhằn, có cống hiến rất lớn đối với xã hội. Thứ ba là công nhân, họ cũng rất vất vả, phải bỏ ra sức lao động. Thương nhân không nhọc công mà vẫn thu được lợi nhuận, họ có tiền, nên xếp ở vị trí cuối cùng, thứ hạng xếp ở sau chót. Nhưng xã hội hiện nay điên đảo rồi, hiện tại thương nhân đứng thứ nhất, công nhân thứ hai, nông phu thứ ba, còn người đọc sách lại xếp ở vị trí cuối cùng. Hiện tại người đọc sách không đáng một xu, xã hội đã điên đảo rồi.

Cho nên, nếu như chúng ta tự tưởng thì sai rồi. Tự mình cho rằng mình làm được, mình tu được, đây là tu phước; niệm Phật cũng là tu phước, trì giới

cũng là tu phước, tham thiền cũng là tu phước, hoằng pháp lợi sanh đều là tu phước, ở trong những việc này hoàn toàn không có trí huệ. Trí huệ là gì? Ly tướng chính là trí huệ. Tôi tuy làm, nhưng làm rồi mà trong tâm xem như không có việc gì (*nhược vô kỳ sự*), thì như thế mới sanh ra trí huệ.